

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Compagnie internationale pour la vente à distance (CIVAD) SA

Žalovaní: Receveur des douanes de Roubaix, Directeur régional des douanes et droits indirects de Lille, Administration des douanes

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Tribunal d'instance de Roubaix — Výklad článku 236 ods. 2 (druhého a tretieho pododseku) nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (Ú. v. ES L 302, s. 1; Mim. vyd. 02/004, s. 307) — Žiadosť o vrátenie antidumpingového cla zaplateného podľa nariadenia Rady (ES) č. 2398/97 z 28. novembra 1997 o uložení konečných antidumpingových ciel na dovozy bavlnenej posteľnej bielizne pochádzajúce z Egypta, Indie a Pakistanu (Ú. v. ES L 332, s. 1), ktoré bolo neskôr vyhlásené za neplatné — Nezákonnosť predstavujúca vyššiu moc — Okamih vzniku povinnosti vrátiť clo

Výrok rozsudku

1. Článok 236 ods. 2 druhý pododsek nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva, zmeneného a doplneného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2700/2000 zo 16. novembra 2000, sa má vykladať v tom zmysle, že nezákonnosť nariadenia nepredstavuje prípad vyššej moci v zmysle tohto ustanovenia umožňujúci predĺžiť trojročnú lehotu, počas ktorej dovozca môže požiadať o vrátenie dovozného cla zaplateného podľa tohto nariadenia.
2. Článok 236 ods. 2 tretí pododsek nariadenia č. 2913/92, zmeneného a doplneného nariadením (ES) č. 2700/2000, sa má vykladať v tom zmysle, že neumožňuje vnútroštátnym colným orgánom pristúpiť z vlastného podnetu k vráteniu antidumpingového cla vyrubeného podľa nariadenia Únie na základe toho, že orgán na urovnávanie sporov konštatoval nesúlad uvedeného nariadenia s Dohodou o uplatňovaní článku VI Všeobecnej dohody o clách a obchode 1994 uvedenou v prílohe 1A Dohody o zriadení Svetovej obchodnej organizácie (WTO), podpísanej v Marakéši 15. apríla 1994 a schválenej rozhodnutím Rady 94/800/ES z 22. decembra 1994, týkajúcim sa uzavretia dohôd v mene Európskeho spoločenstva, pokiaľ ide o záležitosti v rámci jeho kompetencie, ku ktorým sa dospelo na Uruguajskom kole multilaterálnych rokovaní (1986 — 1994).

(¹) Ú. v. EÚ C 30, 29.1.2011.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo 14. júna 2012 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Conseil d'État — Francúzsko) — Association nationale d'assistance aux frontières pour les étrangers (ANAFE)/Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'immigration

(Vec C-606/10) (¹)

[Nariadenie (ES) č. 562/2006 — Kódex Spoločenstva o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc) — Článok 13 — Štátni príslušníci tretích krajín, ktorí majú dočasné povolenie na pobyt — Vnútroštátna právna úprava zakazujúca opätovný vstup týchto štátnych príslušníkov na územie členského štátu, ktorý im vydal dočasné povolenie na pobyt, bez návratného víza — Pojem „návratné vízum“ — Predchádzajúca správna prax, ktorá povoľovala opätovný vstup bez návratného víza — Potreba prechodných opatrení — Neexistencia]

(2012/C 227/04)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Conseil d'État

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Association nationale d'assistance aux frontières pour les étrangers (ANAFE)

Žalovaný: Ministre de l'intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'immigration

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Conseil d'État (Francúzsko) — Výklad článku 5 ods. 4 písm. a) a článku 13 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 z 15. marca 2006, ktorým sa ustanovuje kódex Spoločenstva o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc) (Ú. v. EÚ L 105, s. 1) — Vnútroštátna právna úprava zakazujúca opätovný vstup štátnych príslušníkov tretích krajín na územie členského štátu, ktorý im vydal dočasné povolenie na pobyt bez návratného víza vydaného konzulárnym úradom alebo prefektúrou — Pojem „návratné vízum“ — Prípustnosť prechodných opatrení v prospech takých štátnych príslušníkov, ktorí opustili územie — Zásady právnej istoty a legitímnej dôvery

Výrok rozsudku

1. Pravidlá týkajúce sa odopretia vstupu štátnych príslušníkov tretích krajín stanovené v článku 13 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 z 15. marca 2006, ktorým sa ustanovuje kódex Spoločenstva o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez

hranice (Kódex schengenských hraníc), zmeneného a doplneného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 81/2009 zo 14. januára 2009, sa takisto vzťahujú na štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí majú vízovú povinnosť a chcú sa vrátiť cez vonkajšie hranice schengenského priestoru na územie členského štátu, ktorý im udelil dočasné povolenie na pobyt, bez toho, aby na tento účel vstúpili na územie iného členského štátu.

2. Článok 5 ods. 4 písm. a) nariadenia č. 562/2006, zmeneného a doplneného nariadením č. 81/2009, sa má vykladať v tom zmysle, že členský štát, ktorý vydal štátnemu príslušníkovi tretej krajiny návratné vízum v zmysle tohto ustanovenia, nemôže obmedziť vstup do schengenského priestoru iba na hraničné priechody svojho štátneho územia.
3. Zo zásady právnej istoty a zásady ochrany legitímnej dôvery nevyplýva požiadavka stanoviť prechodné opatrenia pre štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí opustili územie členského štátu, hoci boli držiteľmi len dočasného povolenia na pobyt vydaného počas skúmania prvej žiadosti o udelenie povolenia na pobyt alebo žiadosti o azyl a chcú sa tam vrátiť po nadobudnutí účinnosti nariadenia č. 562/2006, zmeneného a doplneného nariadením č. 81/2009.

(¹) Ú. v. EÚ C 72, 5.3.2011.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 12. júna 2012 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof — Nemecko) — Waldemar Hudzinski/Agentur für Arbeit Wesel — Familienkasse (C-611/10), Jaroslaw Wawrzyniak/Agentur für Arbeit Mönchengladbach — Familienkasse (C-612/10)

(Spojené veci C-611/10 a C-612/10) (¹)

[**Sociálne zabezpečenie migrujúcich pracovníkov — Nariadenie (EHS) č. 1408/71 — Článok 14 bod 1 písm. a) a článok 14a bod 1 písm. a) — Články 45 ZFEÚ a 48 ZFEÚ — Dočasná práca v inom členskom štáte ako je ten, na území ktorého je činnosť bežne vykonávaná — Rodinné dávky — Uplatniteľná právna úprava — Možnosť poskytnúť prídavky na dieťa členským štátom, na území ktorého sa vykonáva dočasná práca, ale ktorý nie je príslušným štátom — Uplatnenie vnútroštátneho pravidla na zamedzenie súbehu, ktoré vylučuje poskytnutie tohto prídavku v prípade poberania porovnateľného prídavku v inom štáte]**

(2012/C 227/05)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesfinanzhof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Waldemar Hudzinski (C-611/10), Jaroslaw Wawrzyniak (C-612/10)

Žalovaní: Agentur für Arbeit Wesel — Familienkasse (C-611/10), Agentur für Arbeit Mönchengladbach — Familienkasse (C-612/10)

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Bundesfinanzhof — Výklad článku 14a ods. 1 písm. a) nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci Spoločenstva (Ú. v. ES L 149, s. 2; Mím. vyd. 05/001, s. 35) — Určenie príslušnej právnej úpravy — Právo migrujúceho pracovníka poberať v členskom štáte, v ktorom pracuje, rodinné dávky na svoje deti žijúce v členskom štáte jeho pôvodu — Situácia osoby, ktorá vykonáva samostatnú zárobkovú činnosť v členskom štáte pôvodu a súčasne je po dobu štyroch mesiacov zamestnaná v inom členskom štáte

Výrok rozsudku

1. Článok 14 ods. 1 písm. a) a článok 14a ods. 1 písm. a) nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva, v znení zmenenom, doplnenom a aktualizovanom nariadením Rady (ES) č. 118/97 z 2. decembra 1996, zmeneným a doplneným nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 647/2005 z 13. apríla 2005, sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia členskému štátu, ktorý nie je označený v zmysle týchto ustanovení za príslušný štát, poskytnúť migrujúcemu pracovníkovi vykonávajúcemu dočasnú prácu na jeho území prídavky na deti v súlade so svojou vnútroštátnou právnou úpravou za podmienok, ako sú tie vo veci samej, vrátane prípadu, keď sa zistilo po prvé, že predmetnému pracovníkovi nevznikla ujma na právach z dôvodu využitia jeho práva na voľný pohyb, keďže mu zostal zachovaný nárok na rodinné dávky rovnakej povahy v príslušnom členskom štáte, a po druhé, že ani pracovník, ani dieťa, na ktoré je požadovaný prídavok, nemajú obvyklý pobyt na území členského štátu, kde bola vykonávaná dočasná práca.
2. Pravidlá Zmluvy o FEÚ v oblasti voľného pohybu pracovníkov sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia v situácii, ako je tá vo veci samej, uplatneniu pravidla vnútroštátneho práva, ako je to vyplývajúce z § 65 zákona o dani z príjmov (Einkommensteuergesetz), pokiaľ toto pravidlo nevedie k zníženiu sumy tohto prídavku v porovnaní s porovnateľným prídavkom v inom štáte, ale k jeho vylúčeniu.

(¹) Ú. v. EÚ C 103, 2.4.2011.